

Pohádka o „ideálním partnerovi“

Pohádka „o tom pravém“ či „o té pravé“ stojí v cestě k navázání četných dobrých a trvalých partnerství...

Strach, že narazíme na toho nesprávného partnera (partnerku) a že pak budeme k tomuto člověku připoutáni po celý život, bývá často větší než strach z finančního krachu nebo z nemoci. Kdo pochází z nelehkých rodinných poměrů, bývá zpravidla obzvláště skeptický a hledá proto „ideálního partnera“, s nímž by mohl vést mnohem lepší vztah, než vedli jeho rodiče – obvykle jej však po celý život hledá marně.

Jednou z hlavních potíží je, že mnozí lidé mají příliš hluboce zakořeněnou ideální představu o tom, jak by měl vypadat opravdový vztah a jaké předpoklady musí být splněny, aby mohl mít trvání. K tomu je rozhodujícím předpokladem připravenost učinit potřebné kroky, aby sis k tomu vytvořil podmínky. Pohádka „o tom pravém“ či „o té pravé“ stojí v cestě k navázání četných dobrých a trvalých partnerství, protože nás neustále zavádí do slepé uličky: Čekáme po celý život na „šťastnou náhodu“, aniž bychom k ní něčím sami přispěli. A tak se může stát, že složíme ruce v klín a doufáme, že už brzy se něco stane, zatímco štěstí čeká jen na to, že mu podáme pomocnou ruku a uchopíme je do dlaní a dáme mu opravdovou šanci, například s partnerem, s nímž již společně trávíme svůj čas.

Ideálního partnera můžete potkat teprve tehdy, když se sami stanete ideálním partnerem.

Kdybyste na něj natrefili dříve, nemělo by vaše setkání smysl a navíc by skončilo rozčarováním, protože v té době ještě nedokážete být ideálním partnerem. A svou velkou lásku můžete potkat teprve tehdy, až naleznete velkou lásku ve svém vlastním nitru.

Smyslem partnerství je, že vás partner konfrontuje s vašimi nedostatky a ukazuje vám, v čem dosud nejste svobodný(á). Hádky s partnerem, také konfrontace s chybějícím „dílem skládačky“, jsou pro vás ve skutečnosti dobré, neboť vás stále znovu upozorňují na vaše jizvy a na vaše bolavá místa. Partner, kterého v současnosti máte, je tedy v každém případě vašim ideálním partnerem. Neboť je natolik ideální či neideální, nakolik ideální či neideální jste vy sám. Společně se však nacházíte na cestě „k sobě samotným“.

K synergii také nedospějete jen tím, že budete zahrnováni láskou svého partnera, nýbrž tím, že budete zlepšovat svou schopnost přijímat lásku a také ji dávat. K tomu patří i poznávání sebe sama i partnera z gruntu – „od samotné esence“ a nalezení „optimální pozice

vzhledem k partnerovi“, aby k synergii mohlo vůbec dojít. Ideálním cílem vašeho partnerství tedy není vytvoření páru, v němž jeden bez druhého nedokáže žít, ale dva lidé, kteří našli spásu společně a vedle sebe, kteří našli způsob, jak žít ve vydařené symbióze a přitom se vzájemně „nevyužívat“, protože každý přijal také všechny aspekty toho druhého a tím se sám naplnil.

Láska se stane potřebou tehdy, když naplnění lásky, kterou přijímáme či dáváme, odvozujeme od určité okolnosti, od konkrétní osoby (a formy) a pak trpíme, když ten druhý není vždy připraven přijímat či dávat lásku.

Když se však vzdáme snahy řídit průběh lásky a když naopak umožníme lásce, aby řídila běh našeho života, pak vždy najdeme platformu, na níž láska může probíhat. Tehdy nás láska vede po cestě k synergii, kterou hledáme. Synergie tedy není produktem, o němž by rozhodoval náš rozum, nýbrž odměnou, výsledkem prožívání opravdové lásky. Cítíme, že pramen veškeré lásky je v nás, a zároveň vnímáme zdroj veškeré lásky v síle přírody, v božském jádru každého člověka. Prožíváme své partnerství jako jednu z možností, jak vstoupit do rezonance s „jedinou silou“, s láskou v nás.

Protože láska je naší skutečnou podstatou, je pro uskutečnění synergie tak důležité nechat samotnou lásku, aby si vybrala formu svého projevu. Láska se v této synergii projevuje jako společná cesta, na níž se oba vzájemně podporujete, připomínáte si sebe samotné a stále znovu se posilujete ve svém individuálním bytí „tak, jak jste“. Namísto nemilosrdného soupeření či bezcitého a bezmyšlenkovitého žití vedle sebe tedy dospějete k láskyplnému soužití.

Lidé se cítí k někomu přitahováni, když se jim něčím podobá. Nacházejí v něm potvrzení své vlastní individuality. Přitahují se ovšem také protiklady, pokud se vzájemně doplňují. Potřebujeme a přitahujeme to, co by nám mělo přinést dokonalost. V ideálním případě tvoří fundament vztahu základní podobnosti, vzájemně se doplňující rozdíl se pak postarají o potřebnou nadstavbu – fascinaci.

Muži obvykle přikládají větší význam tomu, aby získali dobře vypadající ženu, zatímco ženy se po dobře vypadajícím muži až tak nerozhlížejí. Vyšší společenské postavení ženy však mužům imponuje nepoměrně méně, než imponuje vyšší postavení mužů ženám. Dokonce by se dalo říci, že je tu spíše překážkou. Krásní lidé bývají často pokládáni za vřelější

a příjemnější, než ve skutečnosti jsou, také jsou pokládáni za přátelštější a citlivější a člověk má pocit, že by s nimi byl šťastnější. Čím to pak obvykle končí? Správně – zklamáním.

Nejčastější chyba při volbě partnera spočívá v tom, že přikládáme větší pozornost sexuální přitažlivosti než shodě našich snů. Právě v mládí si často vybíráme partnera výlučně na základě okouzlení našich smyslů. To může mít smysl v časech, kdy se „bouří hormony“, s přibývajícím věkem to však ztrácí na významu.

* * *

Vysoké procento rozvodovosti svědčí o tom, že je čím dál nepravděpodobnější, že by se dva lidé ve skutečné krizi společně sešli, udělali si poctivou bilanci a pak začali ještě jednou znovu, od začátku. Tehdy – a jen tehdy – mohou nalézt společnou řeč a pokračovat ve společném růstu a zrání. Je samozřejmé, že tu nesmí chybět vůle na obou stranách, aby byla nalezena nová společná cesta. Naléhavě to vyžaduje trpělivost, vstřícnost, toleranci a především poctivost. Ličochování a jiné způsoby chování, které bývají v těchto situacích předstírány nebo vymáhány, byly by později draze zaplacené.

Partnerství je právě v krizi velkou výzvou, které byste měli statečně čelit. Abyste zvládli tento úkol a abyste s ním dospěli, musíte neustále doplňovat svou energii a udržovat tím své energetické hospodářství v rovnováze. Musíte (bez ohledu na partnera) znát své vnější i vnitřní zdroje, být zdraví a nacházet se ve svém středu. Jinak budete napadnutelní a zranitelní.

To, co jste se nenaučili s jedním partnerem, budete mít zaručeně na talíři i s tím dalším. Proto raději přijměte hned první výzvu. Zpracujte toto téma, abyste mohli pokročit zase dál. Neboť cesta je dlouhá a nastalý problém jistě není tou poslední výzvou, před níž stojíte. A v životě nedostanete lepšího trenéra, než jakým je váš partner. Vždyť on má pro vás ten nejlepší tréninkový plán, právě ten, který jste si sám – nevědomky – zvolili podle zákona rezonance. Zvládnout přitom musíte jen ten následující krok, jeden po druhém!

Kurt Tepperwein v knize

OSM PEREL MOUDROSTI
Láska – Víra – Synergie – Uzdravení – Uskutečnění – Manifestace – Hojnost – Smysl. Knihu vydalo nakladatelství Fontána, Horní nám. č. 5, 772 00 Olomouc, tel.: 585 221 400, www.fontana.ws